

PRONAĐEN PODATAK O POSTOJANJU NEPOZNATOGA ŽENSKOG POPRSJA IVANA RENDIĆA U GRADU CRESU

Jasminka Ćus-Rukonić
Creski muzej
Cres

Prigodom rada na pisanju povijesti zgrade Doma za odgoj djece u gradu Cresu, doznala sam da se u njenom prizemlju do 1945. nalazilo mramorno žensko poprsje koje je izradio čuveni hrvatski kipar Ivan Rendić. Nakon II. svjetskog rata poprsje je uništeno i bačeno u more, jer se vjerovalo da je predstavljalo talijansku kraljicu Jelenu. No poprsje je u predstavljalo Terezu Malabotić udanu de Seppi, koja je 24. ožujka 1885. oporučno creskoj općini ostavila 32.000 forinti za izgradnju ubožnice. U znak zahvale općina Cres je odlučila da se oduži obitelji de Seppi, na način da darovateljici postavi mramorno poprsje u zgradi ubožnice, a njenom sinu Federicu je dala naslov počasnoga građanina Cresa. Dana 27. lipnja 1887. Općinsko je vijeće prihvatilo idejni projekt poprsja kipara Ivana Rendića. Poprsje je bilo izrađeno a potom postavljeno u niši prizemnog djela ubožnice, s jednim okruglim mramornim medaljonom kao podlogom. Od ovog poprsja je samo sačuvan okrugli medaljon, a iz mora je prije dvadesetak godina bilo izvađeno nekoliko ulomaka postamenta poprsja ukrašenog bršljanovim lišćem, ali su se ti ulomci opet negdje zagubili. Da bismo doznali kako je izgledalo poprsje, uz arhivska istraživanja svakako bi trebalo poduzeti i hidroarheološka istraživanja u onom dijelu mora gdje se pretpostavlja da je bačeno poprsje. Time bi se osvijetlila povijest grada Cresa a opus Ivana Rendića nadopunio još jednim djelom.

Literatura:

N. Lemessi: Note storiche, geografice e artistiche sull'isola di Cherso. vol. IV, Roma, 1980.

Primljeno: 25. 2. 1994.

SUMMARY

The Newly Discovered Data on an Unknown Female Bust by Ivan Rendić in the City of Cres

by Jasminka Ćus-Rukonić

The author unveils newly discovered data on the existence of a bust portraying Tereza Malabotić de Seppi, created by Ivan Rendić, which the Municipality of Cres installed as a sign of gratitude to the donor. After the Second World War the bust was vandalized and thrown into the sea, so that we are unfortunately unable to reconstruct what it looked like. For this reason the author makes an appeal for the hydroarcheological and archival research to be organized in the near future.